

Publicerad 2015-10-14 11:39 av Ewa-Britt Nilson

Detta var jag med om!

Min lugna vrå så käckt belägen
invid bron. Men bara jag, som tycks
hitta vägen dit. Den skymd är bakom höga
lindar och på solvärmd bänk av granit
jag sträcker ut mig och i tystnadens
hus vilar och ser...

Ner på en spricka i berget där myror kilar
och bär på granna blad som ser ut som
glada solparasoller och raden fylls på
av fler och ännu fler och de går alla i
samma takt men så blir det stopp.

En bergvägg hög de mött! Då börjar en
myra i sicksack på berget klättra upp
sen följer resten efter, hela karavanen
lyses nu upp av solen och blir till en
vacker girland för mitt öga, när my-
rorna svävar upp emot det höga...

De kommer upp, försvinner ner på
andra sidan, inget mer av dem jag sen ser
och jag ler när jag tänker på vad jag sett då
att ute i naturen de vackraste undren sker!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten